

Zdzisław Kazimierz Banat

Od 1972 r. był zatrudniony w Rzeszowskim Przedsiębiorstwie Robót Inżynieryjnych. We wrześniu 1980 r. zaangażował się w organizację NSZZ „Solidarność” w swoim zakładzie pracy i został wybrany przewodniczącym komisji zakładowej. 14 grudnia 1981 r. został internowany w Ośrodku Odosobnienia w Załężu k. Rzeszowa, gdzie przebywał do 23 grudnia 1981 r. Od stycznia 1982 r. był współpracownikiem Regionalnej Komisji Wykonawczej NSZZ „Solidarność” w Rzeszowie. W ramach działalności opozycyjnej kolportował wydawnictwa podziemne, organizował akcje strajkowe, uczestniczył w nabożeństwach i manifestacjach patriotyczno-religijnych. Ponadto był współorganizatorem Duszpasterstwa Ludzi Pracy w Parafii pw. Chrystusa Króla w Rzeszowie.

Janusz Kazimierz Barański

Pracował jako taksówkarz w Wojewódzkim Zrzeszeniu Handlu i Usług w Rzeszowie. Był współzałożycielem NSZZ „Solidarność” Kierowców Prywatnego Transportu w Rzeszowie. Po wprowadzeniu stanu wojennego brał udział w dwóch akcjach malowania antyrządowych napisów na terenie Rzeszowa. 13 maja 1982 r. uczestniczył w nieudanej próbie zorganizowania strajku przez taksówkarzy na ul. Pułaskiego w Rzeszowie. Został następnie internowany w Ośrodku Odosobnienia w Załężu k. Rzeszowa w dniach od 18 maja do 21 czerwca 1982 r. Po zwolnieniu z internowania wykonywaną pracę utrudniali mu funkcjonariusze MO zatrzymując go często na kontrole drogowe. W tej sytuacji podjął decyzję o emigracji i w listopadzie 1983 r. wraz z żoną i dziećmi wyjechał na stałe do USA.

Józef Antoni Bolka

Prowadził gospodarstwo rolne w Łowisku. W listopadzie 1978 r. brał udział w działaniach utworzonego w Łowisku Komitetu Samoobrony Chłopskiej Ziemi Rzeszowskiej. W latach 1980-1981 kontynuował działalność zmierzającą do legalizacji rolniczych związków zawodowych. Był przewodniczącym tworzących się struktur związkowych w Łowisku i Kamieniu. Na przełomie lat 1980/1981 brał udział w strajkach chłopskich w Rzeszowie, zakończonych podpisaniem porozumień rzeszowsko-ustrzyckich. Po utworzeniu NSZZ RI „Solidarność” został przewodniczącym Koła Gminnego tego związku w Kamieniu. Po wprowadzeniu stanu wojennego kolportował nielegalne wydawnictwa oraz brał udział w spotkaniach Duszpasterstwa Rolników.

Krzysztof Wojciech Brożbar

Prowadził gospodarstwo rolne w Gaci. W 1980 r. został przewodniczącym Gminnego Komitetu Założycielskiego NSZZ RI „Solidarność” w Gaci. Uczestniczył w strajku okupacyjnym w budynku WRZZ w Rzeszowie zakończonym podpisaniem porozumień rzeszowsko-ustrzyckich. W 1983 r. zorganizował Duszpasterstwo RI w Gaci, na którego spotkania zapraszał działaczy „Solidarności”. Współorganizował dożynki diecezjalne w Rzeszowie oraz uczestniczył w rocznicach porozumień rzeszowsko-ustrzyckich. W marcu 1988 r. uczestniczył w spotkaniu w kościele OO. Dominikanów w Jarosławiu, mającym na celu reaktywowanie działalności NSZZ RI „Solidarność”. W maju 1988 r. podpisał petycję do Wojewody Przemyskiego o wznowieniu działalności NSZZ RI „Solidarność”.

Janina Cicirko

Od 1966 r. pracowała w Zakładzie Technologii Wody i Ścieków przy ZPGKiM w Rzeszowie. W 1980 r. weszła w skład Komitetu Założycielskiego NSZZ „Solidarność”, a następnie pełniła funkcję skarbnika KZ NSZZ „Solidarność” w miejscu pracy. Po wprowadzeniu stanu wojennego prowadziła nielegalną działalność w ramach Tymczasowej Komisji Zakładowej „Solidarność” oraz współpracowała z RKW NSZZ „Solidarność” w Rzeszowie. W jej mieszkaniu został uruchomiony jeden z głównych punktów kolportażowych w regionie. Po zatrzymaniu 25 kwietnia 1983 r., została tymczasowo aresztowana i osadzona w Areszcie Śledczym w Nisku. Z aresztu śledczego została zwolniona 25 lipca 1983 r. po umorzeniu postępowania karnego przez Sąd Rejonowy w Rzeszowie na podstawie amnestii z 21 lipca 1983.

Henryk Cząstka

Prowadził własne gospodarstwo rolne w Kisielowie. Od 1978 r. współpracował z Komitetem Samoobrony Społecznej „KOR”. W 1981 r. był sygnatariuszem porozumień rzeszowskich z ramienia Związku Zawodowego Rolników Indywidualnych. Został następnie przewodniczącym GKZ NSZZ „Solidarność” RI w Zarzeczcu, a następnie WKZ NSZZ „Solidarność” RI w Rzeszowie. W dniach od 13 grudnia 1981 r. do 15 maja 1982 r. był internowany w ośrodkach odosobnienia w Łupkowie i Uhercach. Po zwolnieniu z internowania w ramach działalności opozycyjnej drukował i kolportował nielegalne wydawnictwa, podejmował częste kontakty z innymi działaczami związkowymi tworząc struktury podziemne, organizował pomoc żywnościową dla robotników. Od 14 kwietnia do 1 lipca 1983 r. był tymczasowo aresztowany.

Ryszard Kazimierz Drabicki

Od 1972 r. pracował w Wytwórni Sprzętu Komunikacyjnego „PZL Rzeszów” w Rzeszowie. Od 1980 r. był aktywnym członkiem NSZZ „Solidarność”. W latach 1984-1988 na terenie zakładu pracy kolportował ulotki i inne wydawnictwa bezdebitowe. Organizował zbiórki pieniężne na pomoc dla internowanych oraz ich rodzin. Uczestniczył w uroczystościach kościelnych organizowanych przez byłych działaczy „Solidarności”. Był również wielokrotnie przesłuchiwany przez funkcjonariuszy SB.

Andrzej Józef Filipczyk

W latach 1979-1985 pracował w Okręgowym Przedsiębiorstwie Geodezyjno-Kartograficznym w Rzeszowie. Od września 1980 r. należał do NSZZ „Solidarność” w miejscu pracy. Od 1982 r. kolportował nielegalne wydawnictwa i ulotki. W latach 1983-1986 działał w strukturach Solidarności Walczącej Oddział Rzeszów. W tym okresie m.in.: udostępniał swoje mieszkanie na punkt przerzutu i rozdziału literatury bezdebitowej oraz wykonywał fotografie do druku techniką sitodruku. Po przeszukaniu mieszkania w dniu 18 lutego 1985 r. został tymczasowo aresztowany, a następnie wyrokiem Sądu Rejonowego w Rzeszowie 17 maja 1985 r. skazany na karę półtora roku pozbawienia wolności. Po warunkowym zwolnieniu w dniu 17 kwietnia 1986 r. nawiązał współpracę z RKW NSZZ „Solidarność” w Rzeszowie.

Zofia Flig

Pracowała w Obwodowym Urzędzie Pocztowym i Telekomunikacyjnym (OUPiT) w Rzeszowie. W 1980 r. weszła w skład Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” w miejscu pracy. Na początku 1981 r. uczestniczyła w strajku w byłej WRZZ w Rzeszowie, zakończonym podpisaniem porozumień rzeszowsko-ustrzyckich. Po wprowadzeniu stanu wojennego kolportowała wydawnictwa bezdebitowe oraz współorganizowała i brała udział w nielegalnych zgromadzeniach na terenie Rzeszowa. W związku z tą działalnością funkcjonariusze SB przeprowadzali rewizje w jej mieszkaniu, była również wzywana na rozmowy profilaktyczno-ostrzegawcze. Działalność opozycyjną kontynuowała do 1989 r. W tym też roku zaangażowała się w reaktywację struktur NSZZ „Solidarność” w OUPiT.

Roman Stanisław Jakim

Od 1974 r. pracował w Wytwórni Sprzętu Komunikacyjnego „PZL-Rzeszów”. Od września 1980 r. należał do NSZZ „Solidarność” w miejscu pracy. Po wprowadzeniu stanu wojennego współorganizował pomoc dla represjonowanych i ich rodzin. W dniu 31 sierpnia 1982 r. wraz z innymi brał udział w wiecu pod bramą WSK „PZL-Rzeszów”. Został wówczas zatrzymany przez funkcjonariuszy MO, a następnie ukarany grzywną przez Kolegium ds. Wykroczeń przy Prezydencie Miasta Rzeszowa. W konsekwencji tego zdarzenia powołano go również na przeszkolenie rezerwy w Jednostce Wojskowej nr 3466 w Czerwonym Borze, gdzie przebywał od 5 listopada 1982 r. do 3 lutego 1983 r.

Ewa Konkul

Od 1961 r. była zatrudniona w Zakładzie Energetycznym w Rzeszowie. Od 1979 r. kolportowała w miejscu pracy niezależne wydawnictwa, a następnie zaangażowała się w tworzenie struktur NSZZ „Solidarność”. Po wprowadzeniu stanu wojennego i internowaniu męża uczestniczyła w akcji samopomocy rodzinom internowanych. W ramach działalności opozycyjnej organizowała dostawy materiałów poligraficznych, przerzuty drukarni oraz drukowała ulotki. W jej mieszkaniu odbywały się tajne spotkania RKW NSZZ „Solidarność” Rzeszów. Wielokrotnie uczestniczyła w nabożeństwach „za Ojczyznę” oraz w spotkaniach Duszpasterstwa Ludzi Pracy. We wrześniu 1988 r. wraz z innymi poinformowała dyrekcję Zakładu Energetycznego w Rzeszowie o wznowieniu działalności NSZZ „Solidarność”.

Józef Konkul

Od 1974 r. pracował w Przedsiębiorstwie Instalacji Przemysłowych (PIP) „Instal” w Rzeszowie. Został tam wiceprzewodniczącym KZ NSZZ „Solidarność”, a następnie wszedł w skład Zarządu Regionu Rzeszowskiego NSZZ „Solidarność”. Na przełomie lat 1980/1981 brał udział w strajku chłopskim w siedzibie b. WRZZ w Rzeszowie. Od 14 grudnia 1981 r. do 26 lutego 1982 r. był internowany w Ośrodku Odosobnienia w Załężu k. Rzeszowa. Od kwietnia 1982 r. działał w Regionalnej Komisji Wykonawczej NSZZ „Solidarność” Rzeszów. W ramach działalności opozycyjnej do 1989 r. m.in. kolportował wydawnictwa bezdebitowe oraz zorganizował nielegalną drukarnię na terenie PIP „Instal”. Ze względu na prowadzoną działalność wielokrotnie był zatrzymywany i przesłuchiwany przez funkcjonariuszy SB.

Henryk Kozik

Od 1972 r. pracował w Sanockiej Fabryce Autobusów. Od września 1980 r. należał do NSZZ „Solidarność” w miejscu pracy, a następnie wszedł w skład Regionalnej Komisji Rewizyjnej NSZZ „Solidarność”. Po wprowadzeniu stanu wojennego na terenie „Autosanu”, Sanoka i Zaslavia zorganizował grupę działaczy „Solidarności”, która kolportowała wydawnictwa podziemne, organizowała akcje plakatowe, malowała na murach antyreżimowe napisy itp. W następstwie tej działalności od 15 maja do 10 lipca 1982 r. był internowany w Ośrodku Odosobnienia w Załężu k. Rzeszowa. Po zwolnieniu z internowania kontynuował działalność opozycyjną współpracując m.in. z przedstawicielami „Solidarności Walczącej” i RKS NSZZ „Solidarność” Dolny Śląsk oraz kolportując wydawnictwa bezdebitowe.

Marek Ryszard Krężel

Po wprowadzeniu stanu wojennego jako uczeń Technikum Mechaniczno-Odlewniczego w Zespole Szkół Technicznych WSK „PZL-Rzeszów” brał udział w dyskusjach dotyczących bieżącej sytuacji politycznej oraz form włączenia się w działalność opozycyjną. Od lutego 1982 r. należał do nielegalnej grupy o nazwie „Młodzieżowa Organizacja Antysocjalistyczna”. W dniu 14 XII 1982 r. wraz z kilkoma kolegami ze szkoły został zatrzymany, a następnie postanowieniem wiceprokuratora Prokuratury Wojewódzkiej w Rzeszowie tymczasowo aresztowany. Wspomniany areszt został uchylony 14 I 1983 r. Postępowanie karne wobec wszystkich podejrzanych o nielegalną działalność zostało warunkowo umorzone dnia 31 I 1983 r., na okres próby jednego roku.

Marian Krztoń

Od 1970 r. pracował w WSK „PZL-Rzeszów”. Od września 1980 r. działał w NSZZ „Solidarność” m.in. jako członek Komisji Zakładowej w miejscu pracy. Po wprowadzeniu stanu wojennego w kwietniu 1982 r. wszedł w skład Regionalnej Komisji Wykonawczej NSZZ „Solidarność” w Rzeszowie. Organizował kolportaż nielegalnych wydawnictw oraz pomoc dla internowanych i więzionych, a także aktywnie uczestniczył w uroczystościach patriotyczno-religijnych. Od 30 sierpnia do 11 września 1982 r. był internowany w Ośrodku Odosobnienia w Uhercach. Następnie od 5 listopada 1982 r. do 3 lutego 1983 r. został powołany do odbycia ćwiczeń wojskowych w Jednostce Wojskowej nr 3466 w Czerwonym Borze. Z powodu swej działalności był inwigilowany, kontrolowany operacyjnie oraz wzywany na rozmowy ostrzegawcze.

Andrzej Adam Lechowski

Pracował jako elektromonter w PKP Jasło. Od 1981 r. należał do NSZZ „Solidarność” w miejscu pracy. 17 grudnia 1981 r. w indywidualnym proteście przeciwko wprowadzeniu stanu wojennego zabarykadował się w budynku Odcinka Energetycznego PKP w Jasle, wywiesił na drzwiach tablicę z napisem: „Strajk okupacyjny” oraz nawoływał innych pracowników do wzięcia udziału w strajku. Po wyłamaniu drzwi do wspomnianego budynku przez funkcjonariuszy MO, został dotkliwie przez nich pobity oraz zatrzymany. W dniach od 18 grudnia 1981 r. do 26 marca 1982 r. był internowany w Ośrodku Odosobnienia w Uhercach. Po zwolnieniu z internowania w latach 1982-1983 w Jasle i Krośnie był zatrzymywany przez

funkcjonariuszy SB, został również zmuszony do zwolnienia się z dotychczasowego miejsca pracy.

Elżbieta Markowicz

Od 1977 r. pracowała w Miejskim Zarządzie Budynków Mieszkalnych w Rzeszowie. Od września 1980 działała w NSZZ „Solidarność” w miejscu pracy, a od października do grudnia 1981 r. była również zatrudniona jako radca prawny MKR NSZZ „Solidarność” w Rzeszowie. Po wprowadzeniu stanu wojennego została zwolniona z pracy w MKR NSZZ „Solidarność” oraz z PKS Oddział Rzeszów. W ramach prowadzonej działalności w latach 1982-1989: współpracowała jako kolporterka, łączniczka i kurierka z RKW NSZZ „Solidarność” w Rzeszowie oraz działała w Prymasowskim Komitecie Pomocy Internowanym i Aresztowanym w Rzeszowie. W 1988 r. została członkiem Komitetu Obchodów Rocznicy 11 listopada w Rzeszowie, a 7 lutego 1989 r. podpisała Deklarację o powołaniu Komitetu Obywatelskiego w Rzeszowie.

Danuta Irena Maziarska

Od 1974 r. pracowała jako nauczycielka m.in. historii w Zespole Szkół Technicznych (ZST) przy WSK „PZL-Mielec”. W 1980 r. współorganizowała KZ NSZZ „Solidarność” w ZST. Pełniła następnie m.in. funkcję członka MKR Zarządu Regionu Rzeszów NSZZ „Solidarność”. W związku z zaangażowaniem w działalność związkową 16 grudnia 1981 r. została zatrzymana i przesłuchana w KM MO w Mielcu. W ramach represji w kolejnych latach była wzywana na tzw. rozmowy profilaktyczno-ostrzegawcze, odsunięto ją również od prowadzenia zajęć w starszych klasach ZST. W latach 1984-1989 współpracowała z Solidarnością Walczącą oraz działała w Duszpasterstwie Ludzi Pracy przy parafii św. Mateusza w Mielcu oraz w Ruchu Apostolatu Emigracyjnego w Lublinie.

Jan Mendrala

Pracował jako kontroler w WSK „PZL-Rzeszów”. Od 1980 r. należał do NSZZ „Solidarność” pełniąc funkcję członka Komisji Zakładowej. Po wprowadzeniu stanu wojennego zbierał składki pieniężne na pomoc rodzinom internowanych i represjonowanych działaczy „Solidarności”, kolportował nielegalne wydawnictwa sygnowane przez RKW NSZZ „Solidarność” w Rzeszowie, uczestniczył w Rzeszowie w demonstracjach w rocznicę wprowadzenia stanu wojennego i w święta narodowe oraz był zaangażowany w działalność Duszpasterstwa Ludzi Pracy przy kościele Najświętszego Serca Pana Jezusa w Rzeszowie. W latach 1988-1989 uczestniczył w działaniach zmierzających do reaktywowania struktur NSZZ „Solidarność” w WSK „PZL-Rzeszów”.

Edward Mróz

Od 1959 r. pracował w Sanockiej Fabryce Autobusów „Polmo Autosan” (SFA). W 1980 r. został przewodniczącym KW, a następnie pełnił funkcje członka Prezydium Komitetu Zakładowego NSZZ „Solidarność” w SFA, a także członka Zarządu Regionu Podkarpacie NSZZ „Solidarność”. 14 grudnia 1981 r., wchodząc w skład Komitetu Strajkowego, był jednym z inspiratorów i organizatorów strajku w SFA. Za udział w nim wraz z innymi pracownikami SFA został dyscyplinarnie zwolniony z pracy. Od 1982 r. w ramach

współpracy z podziemnymi strukturami NSZZ „Solidarność”: udzielał pomocy internowanym oraz związkowcom pozbawionym pracy, kolportował wydawnictwa bezdebitowe oraz uczestniczył w pracach Duszpasterstwa Rolników w Haczowie.

Stanisław Myśliwiec

Podczas studiów współorganizował NZS i Samorząd Studencki na Politechnice Rzeszowskiej. W lutym 1981 r. uczestniczył w strajku studenckim o rejestrację NZS. W listopadzie i grudniu 1981 r. był członkiem Komitetu Strajkowego podczas strajku solidarnościowego ze studentami radomskiej WSI. Po 13 grudnia 1981 r. działał w podziemnych strukturach NZS. Od 1982 r. pracował w Spółdzielni Projektowania i Usług Inwestycyjnych „Inwestprojekt” w Rzeszowie. Od 1984 r. kolportował prasę i wydawnictwa podziemne w siatce Solidarności Walczącej. W związku z prowadzoną działalnością był zatrzymywany, dokonywano przeszukań jego mieszkania oraz przeprowadzano z nim rozmowy ostrzegawcze.

Wiesław Myśliwiec

Od 1982 r. działał w Solidarności Walczącej Oddział Rzeszów, w podziemnych strukturach NZS na Politechnice Rzeszowskiej oraz w Dolnośląskiej Solidarności Walczącej. Organizował punkty kolportażowe, kolportował i drukował prasę niezależną. 16 września 1985 r. został aresztowany i wyrokiem Sądu Rejonowego w Rzeszowie z 18 września 1985 skazany na karę 1,5 roku pozbawienia wolności. Po wyjściu na wolność 6 marca 1986 r., został relegowany z uczelni. Nadal kolportował prasę i niezależne wydawnictwa podziemne we współpracy z Solidarnością Walcząca oraz RKW NSZZ „Solidarność” w Rzeszowie. Od lutego 1989 r. działał w KO przy RKW „Solidarność” w Rzeszowie, przekształconym, w kwietniu 1989 r. w Rzeszowski Komitet Obywatelski „Solidarność”.

Andrzej Feliks Osnowski

Od 1972 r. pracował jako nauczyciel historii w II Liceum Ogólnokształcącym w Mielcu. W 1980 r. współorganizował KZ NSZZ „Solidarność” w miejscu pracy. Pełnił następnie m.in. funkcję członka MKR Zarządu Regionu Rzeszów NSZZ „Solidarność”. 16 grudnia 1981 r. został zatrzymany i przesłuchany w KM MO w Mielcu. Swoją postawą, m.in. noszeniem znaczka „Solidarności” oraz wypowiedziami odwoływał się do etosu NSZZ „Solidarność”. Ze względu na donosy, że podczas prowadzonych lekcji historii krytycznie wypowiada się na temat PRL i jej sojuszników, zajęcia te były poddawane częstym hospitalizacjom przez dyrekcję szkoły. W latach 1981-1986 funkcjonariusze SB przeprowadzali z nim ponadto systematyczne rozmowy profilaktyczno-ostrzegawcze oraz dokonywali rewizji w jego mieszkaniu.

Konrad Andrzej Rokoszewski

Pracował w Wojewódzkim Przedsiębiorstwie Handlu Wewnętrznego (WPHW) w Tarnobrzegu. W 1980 r. współorganizował struktury związkowe w miejscu pracy wchodząc w skład KZ NSZZ „Solidarność” WPHW. W marcu 1981 r. został również wybrany do prezydium Federacji Tarnobrzkiej NSZZ „Solidarność” koordynującej prace komisji zakładowych „Solidarności” w Tarnobrzegu i okolicach. Ze względu na zaangażowanie w

działalność związkową w dniach od 13 grudnia 1981 r. do 3 maja 1982 r. został internowany w Ośrodku Odosobnienia w Załężu k. Rzeszowa. Po zwolnieniu z internowania nadal współpracował z osobami tworzącymi konspiracyjne struktury związkowe.

Jacek Rząsa

Po ukończeniu studiów w 1975 r. pracował jako asystent na Politechnice Rzeszowskiej. W tym okresie był zaangażowany w działalność nieformalnej grupy „Monolit” związanej z Duszpasterstwem Akademickim. W związku z tą działalnością z inspiracji SB nie przedłużono mu umowy o pracę na uczelni. Od 1977 r. pracował jako programista w WSK „PZL-Rzeszów”. Od grudnia 1980 r. pełnił funkcję przewodniczącego Komisji Wydziałowej NSZZ „Solidarność” w WSK „PZL-Rzeszów”, a w lipcu 1981 r. wszedł w skład Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność”. Od 14 grudnia 1981 r. do 29 kwietnia 1982 r. był internowany w Ośrodku Odosobnienia w Załężu k. Rzeszowa. Po zwolnieniu z internowania był podejrzewany o nielegalną działalność i poddany inwigilacji przez funkcjonariuszy SB.

Stanisław Franciszek Stachowicz

W latach 1975-1983 pracował w Mieleckim Przedsiębiorstwie Budowlanym (MPB). W latach 1980-1981 pełnił funkcje przewodniczącego Komitetu Załozycielskiego NSZZ „Solidarność” w MPB, a następnie etatowego przewodniczącego Komisji Zakładowej tego związku oraz członka Zarządu MKR Regionu Rzeszów. Od 13 grudnia 1981 r. do 17 czerwca 1982 r. był internowany w Ośrodku Odosobnienia w Załężu k. Rzeszowa. Po zwolnieniu z internowania działał jako członek RKW NSZZ „Solidarność” w Rzeszowie oraz przewodniczący MKK NSZZ „Solidarność” w Mielcu. Kontaktował się z przedstawicielami „Solidarności” z innych regionów Polski, redagował i drukował ulotki, kolportował wydawnictwa bezdebitowe, był zaangażowany w działalność Duszpasterstwa Ludzi Pracy w Rzeszowie i Mielcu.

Zdzisław Tadeusz Stawidło

Od 1976 r. pracował w Hucie Stalowa Wola (HSW). We wrześniu 1980 r. wszedł w skład grupy inicjatywnej, która utworzyła NSZZ „Solidarność” w Ośrodku Badawczo-Rozwojowym Maszyn Ziemnych i Transportowych HSW. W okresie od 16 grudnia 1981 r. do 31 marca 1982 r. był internowany w Ośrodku Odosobnienia w Załężu k. Rzeszowa. Po zwolnieniu z internowania nawiązał kontakt z utworzonymi w Stalowej Woli konspiracyjnymi strukturami „Solidarności”. Włączył się również w działalność Duszpasterskiego Ośrodka Kultury Chrześcijańskiej w Stalowej Woli. W październiku 1982 r. emigrował wraz rodziną z powodów politycznych do RFN, a następnie USA.

Marian Ludwik Strycharz

Od 1966 r. pracował jako konstruktor w WSK „PZL-Mielec”. Od października 1980 r. działał w zakładowych strukturach NSZZ „Solidarność”, jako członek Komisji Zakładowej, a następnie jako przewodniczący KZ w Ośrodku Badawczo-Rozwojowym Sprzętu Komunikacyjnego (OBR SK). Po wprowadzeniu stanu wojennego dwukrotnie uczestniczył w strajkach w OBR SK współtworzył również podziemne struktury „Solidarności”:

Tymczasową Komisję Regionalną NSZZ „Solidarność” Ziemia Mielecka oraz RKW NSZZ „Solidarność” Ziemi Mieleckiej. W ramach działalności opozycyjnej m.in.: redagował i drukował ulotki, kolportował wydawnictwa bezdebitowe, był zaangażowany w działalność Klubu Inteligencji Katolickiej w Mielcu.

Kazimierz Szczepański

W 1980 r. był inicjatorem powstania, a następnie przewodniczącym Komitetu Założycielskiego NSZZ „Solidarność” w NBP Oddział Wojewódzki w Rzeszowie. W 1981 r. pełnił funkcję przewodniczącego Komisji Zakładowej w swoim miejscu pracy. Był delegatem na Zjazd Regionalny NSZZ „Solidarność”. W latach 1982-1989 w ramach działalności opozycyjnej kolportował wydawnictwa podziemne. W 1989 r. podjął aktywne działania zmierzające do wznowienia legalnej działalności NSZZ „Solidarność” zostając przewodniczącym Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” w NBP Oddział Wojewódzki w Rzeszowie oraz przewodniczącym Zarządu Gminnego NSZZ RI „Solidarność” w Tyczynie. W 1989 r. został także przewodniczącym Komitetu Obywatelskiego „Solidarność” w Tyczynie.

Maria Stanisława Tarnawska

Od 1970 r. pracowała w Wytwórni Filtrów PZL w Sędziszowie. Była inspiratorem utworzenia w miejscu pracy NSZZ „Solidarność”, a we wrześniu 1980 r. została wybrana na przewodniczącą Komitetu Założycielskiego. Pełniła następnie funkcję członka Prezydium Zarządu MKR „Solidarność” w Rzeszowie. Po wprowadzeniu stanu wojennego brała czynny udział w akcjach protestacyjnych oraz nawiązała współpracę z aktywnymi działaczami zdelegalizowanej „Solidarności”. W ramach współpracy z RKW NSZZ „Solidarność” w Rzeszowie zorganizowała punkt przerzutu rzeszowskich wydawnictw oraz kolportowała podziemną prasę z Warszawy, Krakowa i Lublina. W 1989 r. była współinicjatorem reaktywowania NSZZ „Solidarność” w Wytwórni Filtrów PZL w Sędziszowie .

Wanda Tarnawska

Podczas studiów w latach 1980-1981 r. była współorganizatorką NZS na WSP w Rzeszowie. Była współzałożycielką i redaktorem pism NZS „Kontrapunkt” i „CIA. Centrum Informacji Akademickiej. Biuletyn Informacyjny”. We wrześniu 1981 r. została zatrudniona w Biurze Rzecznika Prasowego MKR Regionu Rzeszowskiego, jako asystentka oraz współpracowniczka biuletynu niezależnego pisma „Solidarność Rzeszowska”. W latach 1982–1989 współpracowała z RKW „Solidarność” Rzeszów, była redaktorem i maszynistką podziemnego pisma RKW „Solidarność Trwa”. Kolportowała prasę i wydawnictwa podziemne. Od 1984 r. w ramach Duszpasterstwa Ludzi Pracy przy kościele Najświętszego Serca Pana Jezusa w Rzeszowie organizowała spotkania i wystawy.

Janusz Tadeusz Trybus

Od 1980 r. pracował w Rafinerii Nafty Glimar w Gorlicach, a następnie w przedsiębiorstwie Transbud – Kraków Oddział w Gorlicach, gdzie został członkiem NSZZ „Solidarność”. 2 stycznia 1982 r. w godzinach wieczornych w Sękowej wykonał dwa plakaty o treści: „śmierć czerwonym” oraz „precz z komuną”, które umieścił na przystanku PKS oraz na szybie okna

lokalnego bufetu. Sąd Wojewódzki w Nowym Sączu 3 marca 1982 r. skazał go za opisany czyn na 3 lata pozbawienia wolności. Podczas odbywania kary więzienia kilkakrotnie brał udział w protestach głodowych. Po zwolnieniu z więzienia kolportował nielegalne wydawnictwa oraz brał udział w antyrządowych manifestacjach. W kwietniu 1985 r. podpisał w Krakowie deklarację założycielską Ruchu „Wolność i Pokój”.

Leszek Waliszewski

Był aktywnym działaczem związkowym NSZZ „Solidarność” Regionu Śląsko-Dąbrowskiego, inspiratorem i organizatorem w sierpniu 1980 r. strajku w FSM w Tychach, gdzie został przewodniczącym KZ NSZZ „Solidarność”. Ponadto był inicjatorem zorganizowania na terenie Tychów Międzyzakładowej Komisji Niezależnych Samorządnych Związków Zawodowych. Przy MKZ Tychy zorganizował redakcję wydającą pismo związkowe pt. „Ciernie” i „Naszym Zdaniem”. W lipcu 1981 r. został powołany na przewodniczącego Regionu Śląsko-Dąbrowskiego, a następnie wybrany na członka Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”. Od 13 grudnia 1981 r. do 23 grudnia 1982 r. był internowany w Zabrze, Grodku i Uhercach. W 1983 r. udał się wraz z rodziną na emigrację polityczną do USA.

Jerzy Antoni Ziobro

Pracował w Zakładzie Handlowym w Strzyżowie. Od 1980 r. należał do NSZZ „Solidarność” w miejscu pracy. Po wprowadzeniu stanu wojennego kontynuował nielegalnie działalność związkową tworząc m.in. w połowie 1982 r. z pięcioma innymi działaczami NSZZ RI „Solidarność” na terenie Strzyżowa grupę konspiracyjną. Kolportowali oni wydawnictwa podziemne – w tym redagowany przez siebie „Biuletyn Informacyjny »Solidarności« Ziemi Strzyżowskiej”, uczestniczyli w spotkaniach Duszpasterstwa Rolników, przygotowywali akcje protestacyjne. W związku z prowadzoną działalnością został zatrzymany 9 sierpnia 1982 r. W tymczasowym areszcie przebywał do 3 grudnia 1982 r. Po zwolnieniu angażował się w działalność Duszpasterstwa Rolników oraz utrzymywał kontakty z przedstawicielami „Solidarności Walczącej”.

Kazimierz Ziobro

Pracował w Wojewódzkiej Przychodni Chorób Układu Oddechowego i Gruźlicy w Krośnie, a od 1980 r. działał aktywnie w NSZZ "Solidarność". Po wprowadzeniu stanu wojennego należał do działającej wśród pracowników służby zdrowia siatki kolportującej materiały opozycyjne. 27 kwietnia 1982 r. po przeszukaniu mieszkania i miejsca pracy, w trakcie którego znaleziono druki bezdebitowe, został tymczasowo aresztowany. 17 maja 1982 r. Sąd Warszawskiego Okręgu Wojskowego skazał go na 4 lata więzienia. 30 listopada 1982 r. kara ta została złagodzona do 2 lat pozbawienia wolności. 2 lutego 1983 r. Izba Wojskowa Sądu Najwyższego na wniosek obrońcy zawiesiła mu wykonywanie kary na okres trzech lat. W związku z aresztowaniem i skazaniem został zwolniony z pracy.

Stanisław Żółkiewicz

Od 1976 r. pracował w Miejskim Zarządzie Rewaloryzacji Zabytków w Przemyślu. Od września 1980 r. należał do NSZZ „Solidarność” wchodząc w skład MKZ NSZZ

„Solidarność” w Przemysłu. Po wprowadzeniu stanu wojennego kontynuował działalność związkową jako współorganizator oraz nieformalny lider Tymczasowej Komisji Regionalnej, a następnie Regionalnej Komisji Wykonawczej w Przemysłu. W ramach podejmowanych działań m.in.: współorganizował Duszpasterstwo Ludzi Pracy w Przemysłu, angażował się w działalność charytatywną, uczestniczył w uroczystościach patriotycznych, kolportował nielegalne wydawnictwa. Za wspomnianą działalność był wielokrotnie zatrzymywany na 48 godzin. W 1989 r. został przewodniczącym Komitetu Obywatelskiego w Przemysłu.

Odnaczenia pośmiertne

Adam Jerzy Matuszczak (1941-1995)

Od 1958 r. pracował w WSK PZL w Rzeszowie. W 1981 r. został przewodniczącym KZ NSZZ „Solidarność” w WSK PZL Rzeszów oraz członkiem Prezydium Zarządu MKR „Solidarność” w Rzeszowie. Od 13 grudnia 1981 r. do 19 lutego 1982 r. był internowany w Ośrodku Odosobnienia w Załężu k. Rzeszowa. Po zwolnieniu z internowania nawiązał współpracę z działaczami zdelegalizowanej rzeszowskiej „Solidarności”. W zakładzie pracy utworzył podziemną strukturę związków zawodowych, a następnie pełnił funkcję przewodniczącego Tymczasowej Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność”. W ramach działalności w RKW NSZZ „Solidarność” uczestniczył w uroczystościach religijno-patriotycznych, a w październiku 1988 r. brał udział w powołaniu Komitetu Organizacyjnego NSZZ „Solidarność” Pracowników WSK PZL Rzeszów.

Jan Żywiec (1926-2003)

Pracował w Wojewódzkiej Przychodni Chorób Układu Oddechowego i Gruźlicy w Krośnie, a od 1980 r. działał aktywnie w NSZZ "Solidarność". Po wprowadzeniu stanu wojennego należał do działającej wśród pracowników służby zdrowia siatki kolportującej materiały opozycyjne. 27 kwietnia 1982 r. po przeszukaniu mieszkania i miejsca pracy, w trakcie którego znaleziono druki bezdebitowe, został tymczasowo aresztowany. 17 maja 1982 r. Sąd Warszawskiego Okręgu Wojskowego skazał go na 4 lata więzienia. 30 listopada 1982 r. kara ta została złagodzona do 2 lat pozbawienia wolności. 2 lutego 1983 r. Izba Wojskowa Sądu Najwyższego na wniosek obrońcy zawiesiła mu wykonywanie kary na okres trzech lat. W związku z aresztowaniem i skazaniem został zwolniony z pracy.